

رابطه سبک مدیریت کلاس و یادگیری خود گردان در مقطع ابتدایی مدارس شهر اسلام شهر

حسین پاشاپور دوگر، محمد مهدی اخوان، میلاد فرهمندمنش

۱. دانشجوی کارشناسی علوم تربیتی گرایش آموزش ابتدایی
۲. دانشجوی کارشناسی علوم تربیتی گرایش آموزش ابتدایی
۳. دانشجوی کارشناسی علوم تربیتی گرایش آموزش ابتدایی

چکیده

هدف از این پژوهش، بررسی ارتباط سبک مدیریت کلاس با یادگیری خود گردان دانش آموزان دوره‌ی ابتدایی بود. جامعه-ی آماری پژوهش، ۴۰۸۹ نفر دانش آموزان دختر و ۳۵۰ نفر دبیران زن مدارس ابتدایی شهرستان اسلامشهر در سال تحصیلی ۹۹-۹۸ بود. از میان این جامعه، تعداد ۳۵۴ نفر از دانش آموزان و ۱۸۶ نفر از دبیران با استفاده از جدول تعیین حجم نمونه کرجسی و مورگان به عنوان نمونه با روش نمونه گیری تصادفی خوشه ای انتخاب شدند. روش پژوهش توصیفی از نوع همبستگی بود. جهت جمع آوری داده ها از دو پرسشنامه ی نگرش و باورهای معلمان در مورد مدیریت کلاس مارتین و بالدوین و راهبردهای انگیزش برای یادگیری پنتریچ استفاده شد که روایی پرسشنامه ها به تایید صاحب نظران رسیده و ضریب پایایی آنها به ترتیب ۰/۶۸ و ۰/۷۶ است. داده ها با استفاده از روش های آماری توصیفی (میانگین و انحراف معیار) و روش های آمار استنباطی (ضریب همبستگی پیرسون، آزمون t تک نمونه ای و رگرسیون چندگانه) مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفت. نتایج به دست آمده نشان داد که بین سبک مدیریت کلاس تعاملی و مداخله گر با یادگیری خودگردان رابطه ی معنادار وجود دارد. اما بین سبک مدیریت غیر مداخله گر و یادگیری خود گردان رابطه ی معنادار به دست نیامد. تحلیل رگرسیون چندگانه نشان داد که سبک های مدیریت تعاملی گرا و مداخله گر پیش بین معنادار یادگیری خود گردان هستند.

کلمات کلیدی: مدیریت کلاس، یادگیری خود گردان، سبک مدیریت تعاملی، سبک مدیریت مداخله گر، سبک مدیریت غیر مداخله گر

۱- مقدمه

در دهه هشتاد میلادی علاقه به پژوهش در زمینه خود گردانی^۱ بطور وسیعی افزایش یافت. بر اساس نظریه سه وجهی بندورا^۲، مبنای یادگیری خودتنظیمی، شناخت اجتماعی است. به عقیده وی، فعالیتهای یادگیری دانش آموزان بوسیله سه عامل فرایندهای شخصی، محیطی و رفتاری آنها تعیین می شود (بندورا، ۱۹۸۶). یکی از مشهورترین تعاریف این مفهوم،

^۱ Self- regulation

^۲ Bandura